

تحمید غزوی که هزاران غلام داشت
عشق چنان گرفت که غلام غلام شد

بعون ایزد مینا

4657

قصه سلطان محمد نور

در عشق بازی نور اشد خان و علمه خان
من تصنیف شاعر نامی محمد و گامی
حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجران کشت

مباراج رفیر گنجی زاده

نسخه باذنه رفیر گنجی زاده

سریسکر - کاتب

بسم الله الرحمن الرحيم

قصه سلطان محمود غزنوی

سپهبد غزنوی که سلطان محمود
بنایت آسود عادل شاه دیدار
رلس گوید پادشاه پس اک خیالاه
دلس گویش بده چوین شهر غزنو
پیر که رات چویمیش آو نیرست
و چیمان گو شهر غزنو کو سپه بازار
نه بوزن کینه و ایان چوین نیک ساز
بوداه اک آسود کران شکر احسان
نه نوزن شاه کوتاه شاد کسین
کجا آرم زبان ناست شکر گویم
وزیره مشر و اندام مل هم و انو سلطان
شهرین شواله دیوان بود دیوان
راغبت زن زاله نامت جانوارن
کند برینت بر مکتب عشق ساری

عبادت آسود کران سوبی میبود
همیشه با نوازت آسودتس کار
یکاه ماناره زاله شفق سالی
میادامیان آفتاب کینه گو
افش کت عاده رقاء خاصه
خداون خفته بعضی اس بیدار
نه بوزن کینه بندگی کانه چوین ساز
آلپی زنده و تهن سانو سلطان
پیران نغلاه روزت حبس کن
که در سر در مکتب آرمیده
جواناه اک و چوین چوین ماه آباد
بیشتر که چشمه آسودتس خون داری
گریه یان چوین روز کهارن
نه آهوتند خورده در گزاری

داره فل ساره را زدی آتو پاران
دیس گویا پادشاهیں کشن آتو چھو
نشہ نشہ و آتو سلطان آتو آتو
جہیزے پو کوئی الی چھو کہ تورو مسانو
تھوئی آتو سخت سیت تھو جہیز
کرتن ہے خدایا کیاہ کر مے
دن خانن کرانی چھو کہ شہ فانی
دیس تم بادشاہین نایا کیا چھو
دکنے و تہا رتہ آتو کیاہ پاس
ژہ پدی ناره ہم تہ گاہ میران
اول و پشش تھو چھو آتو تہ دی
دی ان چھو بار صا تہ تہ دی
لیوی ژ کہ تہ پشش تہ بخشہ گتہ
ہمنا سیت آتو گہ یا ژدی
نیم میا لی تھو تھو آتو با نس
پیکر گویا پادشہ نشہ سیت سیت
ژہ چھو کہ تہ رتہ رتہ کتہ میا دی

ہند گوشت مو گز درن چند و تارن
پکان نشہ نشہ و آتو پزہ نا بو
رشن نشہ ژہ پزہ لا گت رتہ رتہ
جوانس بوزہ دن گوزہ نہ گزانی
نہ رتہ رتہ سیت و حرکت نشہ پانس
آتو محشوق آتو رتہ رتہ
تھان چھو کہ خانہ دی پادشاهی
پزہ دی دن باہ پشوی سیر کیا چھو
دن تہ تہ تہ تہ گزہ تہ تہ
تہ کیاہ سیر با دن تہ تہ امکان
دو دی ہم پادشاهی گزہ گزہ دی
پران و آتو تہ تہ تہ تہ تہ
سویڈی سیت پادشہ تہ تہ تہ
آتو تہ کو تہ تہ تہ تہ تہ
پکاہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ
جوانن دی و تہ تہ تہ تہ
ژہ تہ تہ تہ تہ تہ تہ

چو سینا تا کھنڈ نرند آدنگ یار
نہ از بہتر بابہ ضامن آجہ راژی
تندی مال پاست شاہ ڈیوہن
دیوہن پاوٹا ہن چھاپہ چاڈی
دیوہن تم پادشاہ ہم چھو منہ طاقت
جو انس سو ریامت مال سنہرہ
دیوہن سی کو تو الہن ژورہ ہاڑے
نہ وہ سیت ماہ دیوہن ہی پیر
دیوہن تم قورہ دیوہن ہی موی
دیوہن سی کو تو الہن ژورہ ازرات
نہ کیو انژہ رہوہسم کو تو الہن
اول ژری گرنہ ہفتہ الہن نشہ ہنس
سکری ماہ رانی لول نہ یوب
نہ اسومہ تو مع جوہن سورمہ
دستام ماہ چھو قفس کہ لول
ز دیت وادہ دیوہن تم ماہہ فیر
دستام پیر ژہ ڈیوہن نہ آتہا

مہریت چھی خرچ کرمت مہر تہ دیار
کرمت بند کو تو الہن نہ سارہ راژی
جو انس ہنہ کھنڈ مت راہ ڈیوہن
ازش ضامن از چھو ہی ژورہ میاڈی
پیر ماہ وادہ پیر نہ زاہ کت
دیوہن کو تو الہن دیوہن سوہی مادر
دیوہن چھکٹ جہ میانی عارنہ
مہر و دتہ شمنہ ماہے پیر
لگاہ میا تھا دتہ نہت بانڈہ اپنی
چھوہی لاچارہ کرتمہ موکلن بان
بوکرے سودہ چانے تو دہ کان
گیوہن ماہ کتہ مہر مہر کن تن
دیوہن پیر ژہ وادہ زانہ یغوب
سو ترا دتہ اس چالی دتہ ورم
لگاہ مت مارہ نہ نہ کتہ ڈولہ
پیر بوہر کن سنہرہ بابہ پیرست
دیوہن پیر چانہ ایت

و دستام به تیره در آینه تارکین من
 زه سیت ^{آچ} پیر نیره مارم مول چانوی
 و دستام به تیره در آینه کازم شنه
 سحاه گو ماحه مالس نشه حیا
 و دوان گو واثو بالیس نشه ریا
 چھنا اس بای بارن شمس و تیر
 چھ ساری کھنه شکل عشقه منزل
 بیر ٹوسی کو تو الن زوره اذرات
 دیش تم بای فیرت در فراق
 نه بوزت کو تو الن لایونس کیاہ
 نه ژالو مول ماحی بالیضا من
 دئی لیس مشت گردان پانه سلطانی
 بظاہر کینہ ہنرمیز برانت شری تھا
 جو ان زوره کیاہ دتو نالہ فریاد
 پر ن پیو کو تو اسس ہم زہ سیتن
 ہرن آسہ ژالہ ژالہ فختہ زن اش
 پکان گو واثو لیس یارس برس تل

وہ بیراہ چانہ بایت معرکون منسند
 کریم تنبیه تدارک مول چالوسے
 وہ نیراہ چانہ بایت شبخونی
 کراں آسویان پانس وادریغا
 زہ چھوینا بایہ میا لوی عار ایوان
 زہ چھوینا عار ایوان ای برادر
 پہننا مٹہ را سحاه بالیہ در دل
 زہ کریم بایہ میانی موکلن بات
 مرگ بہترتہ ضامن چھوینہ طاقت
 جو انس نا تو انش کوت گو ساه
 زہ فاختہ پرتہ پانس کر نہ آہین
 عھہ کم ہم ضامن نہ یار دل جان
 خدائیں پانس شری پان اشراد
 اکوی نش آسویا راہ پیوس سویا
 مہ چھو م اک دوتاہ سوی دمه ضامن
 و دوان گو خواجہ عالی ہمتش نش
 دین کن آسویا گز ان تنہ غفل

پیکان گے ہر وہ اندر خفا نہ یار
دست نام آس یارن دست و کمر
دین نالہ نہ یار و زار بوندہ صم
برس و بربد کراں گواک غلام
جوانن یام بوزن یارہ مند نادر
مختل کت بخشیت ہفت سادہ کرل
نورین کرل بولائے کو تو آلسی
و پس تم میا فو مارن چھوینہ آسان
اخی بایت کراں یارن حمایت
وزیرہ سنزہ دارہ تل کس آریہ پاران
امس کیاہ آسو مطلب کب مایہ
چھو پسی یار ضایین اژنہ رانش
چھہ ساری خود بہتر و ستادری
ژہ مو بر غم چھو سی غمخوار پیر پا
ای کت بوزن یا مت خواجہ ہمت
جوانن تم خواجہ زادن مٹہ ہمتون
چھو پسی ضایین بوزم کو تو لوالہ

پیش یارین نمیکرداں لہر
یکہ نیت مارہ نے ہے اسے برادر
سوال چھو پیت مہ کن کن دژہ
نیمہ نایارہ سنزہ یاد سلا ماہ
دس نس سو سہین دور ہست او
چھون بچارہ بیکس یار بر تل
ٹکان تم پان پشون کو تو لاس
ژہ مارک مئی ژہ ماری یا سلطان
یہ چھا دستور در شہر و ولایت
مہر گوشت سو گز زان خدو تارن
ہران اش آسو کراں آیہ گرایہ
نہ مہ کھارہ نادر چھو دارن
شفیقہ آسو یارن زندہ ساری
ژہ زندہ تو زندہ ساری و ندو ما
ژہ کو و ہٹہ کو ہم ہٹہ ہمت
رکاہ نس و انشا و نس و عدون
چھو میا زنی دورست نس و عدون

بخشش نشانیان تاملت موکلاؤن
 یہ کیہ شہزادہ و نور محمدی آسور بوندن
 بخشش تہ نہ چھو گوشت نور اخلاص
 دینے کیا ہندشیں بخشش کا بھد نہ ہتا
 نہ ریشیت آ رہ دل در عشقہ نارہ
 روئے تھی پیاہ باہلی نقتہ دیر ناگ
 شمع زن چھی دزان پتھرات دہش
 ہمزہ غمزہ لایان تیر مشرکان
 بہت شہما بدن در شرم گل
 بدن بخشش شکہ بر بریدہ ہند باغ
 بھہ آسے کراہی کیا ہ شکارہ
 ہنیزہ تیر ناواک آفتہ نراوتی
 بو چھو بس بخشش پتہ گوشت و امیرا
 شہر بدن ہند نزار آد خونہ بہت
 چھو چھو گوشت پاک پھٹن اکڑا شرم
 تلو دوت چھو پیاہ اسن آسور گاہ
 ہی بخشش دہر بس بخشش بہت بو شہدت

دپوس تم دوستن گزشتہ چھوٹن موجود
وہن گو دارہ تل تہ آ رہ کا تو ی
وچین سی لعل مر جان ہوشہ و جہر
سوفرا د میرا ہے خدایا
کہ ہر چلتا کہاں ہم کیا کروں گا
ہمارا کیا کیا لے لیا دل
جوانن و قتل لاش ہتھ پھٹہ نام
سوڈا شہ رومی کشتن غصہ رٹن
بہت لاش شانہ سی پٹ آسودہ زلہ
شہل کنبہ چھو منہ تھو دوتہ حال بابک
تہ بوزت تہنہ لہیز گریہ بیدار
ہ کیاہ کہ تھمہ میرا بیت ایشنگ
بگیس چاہنہ فائدہ آ رہ کاڑی
مہ لوسم چشمہ دیون پوت کیاہ شہیر
جوانن عزم کرنس نزار بوزرم
نہ ہست را شہ چھوٹن زندہ رہا
مہو کہ پٹ رحلہ منہ زلہ ان مجید

کھٹ گونش پتہ سلطان محمود
کمند لاین تہ یارس نشہ و اتومی
وہان لاش یارہ سنہری مایہ گجہر
سبحن پر کیا ہو آج کیوں نہ آیا
اُسی کی خاطری آج میں مروں گا
اُسی کو چارہ مانگو کارمشکل
سین بیدار کیاہ سنہ یارہ مام
جوانن کامہ دیون جامہ زلہ
زخواب ناز ساقاہ گزشتہ بیدار
مزن پھوسم کا ا آخر بال راوت
سٹھاہ لاش نرمہ دل گو آوش عار
مہ گو کہ ستور پالش فاختہ رنگ
مہ گنرم زونہ تارک اجہ راشی
مہ خونہ کس زہ و چھٹن گو کنا سیر
پگاہ مے مارہ نے تہ راضی روزم
کرونا ختم قرآن بہرہ ساقاہ
وچین آس اک اک کن دید رویہ

کرک ما پامی آخر ختم شد بر آن
 کرک فاخته کرک فریاد و زاری
 بیکه مارن مه چھوی آخر ملاقات
 وصیت چھے بیکه بنه ماره نئے مه
 رنر کیاہ کره مارن چان لولن
 ژه بیدوی تمه سانه ماره بک پان
 بیدوی روی چانوی دلش از دور
 یہ کیاہ باد تھم مه تھو تھم بر جگر داغ
 ژه دلشوت کو تھه زان عرش اعلی
 وزیره ستره کورده تھه بوزیامت
 ژه از تھم تمه سانه بک تھه تلی
 بوکوتاه بکھه دیر چانو ژالت
 دلس ما غصه کنه چھوی یاره میافو
 متو کر تم تولا کن جسد الی
 ورنه ببنونه کس بو ترا و نفس میل
 و دے بو یوسفه لاکه زین
 و دے فراده انو تھم پریش آب

دوزیدی سوخته دل آس فخته ماران
 ژه تر مه آس پر پا تھه دوزخ داری
 قیامت تان ون بریلونه آس با
 گندت کاس طس پھن ون قیامت
 گندرت راه ت سدره ماره دین
 ژه دلشوت زومر کھن گره آسان
 بولا گے کا تھه پھه شیخ منعمود
 مره کر تھم یاونس شرا ولس ماگ
 ژه دلشوت زن مره یو تھم حق تعالی
 سین زن تمه سانه لسن قیامت
 بوکره بے کا تھه پھه نظره دلی
 ژه گویم عشقه نامه پان زالت
 پروی وان اصل کیاہ چھویاره میافو
 مری ژدی ایش بوکره جان فدای
 بنیم دوباره کره بے عشقن میل
 بوک تھه نو منکره سانه گره تھه پدا
 دتھم و شون بیتیم شیرین و خواب

رفیقین لایو خواجہ تمیمت من باد
 جہان اس آس پیر مندره زوله
 زاناہ آس تس شائستہ دانا
 دیش تانت نمی ت کیاہ چھو منو
 دیو نس کو ٹھہرہ میسی شاند مکے
 دیو نس یار میا نو ی چھو ی ی لاشک
 یٹو ی رو کو تو الین فندہ تہ بلہ
 تمس نشہ مٹہ مٹو نہ ماجہ مالی
 تہندی خوتہ روز س برانت میانی
 قیامت آید نزدیک ای افسوس
 یہ کرمی مٹہ اسند چھو کڑہ مانن
 بو یاری کرہ یارس پیش سلطان
 رفیقین خواجہ توادہ آو ہمسراہ
 گزہیے مال و دولت روز ناظر
 چھو یے بو تہور راک و آتہ یارن
 گزہیے مال و دولت تی مرہ منگ تم
 نہ تمناوی مال و تختہ دیار منظر

تہ گزہک یاد شاہن زوریت یاد
 خون کڈ کو ٹھہر تندی شاند مکہ
 حیناہ خوش صفت مشوق جانا
 پٹنوی باد تم سیر لالہ میانی
 تہ ہونے ہای زانا نے ہای نے
 لعل جانا پٹ گوشت چھو عاشق
 زہیرہ سترہ رات کتوی دارہ مکہ
 تن سو کا کھنہ چھو منہ زور زالی
 مناسب چھاڑ سنن اسہ پائانی
 نہ روز س ماجہ مالس مای افسوس
 مرہ چھو دم از یارہ سندوی داد زالن
 خبردار یقین نہ بیدار گزہ توتان
 مرہ و تمم یاد شاہن گزہی کیاہ
 گزہیے خون تہند چھو یس بو حاکم
 و تھو الیوم و مکن کس چھو پیرارن
 دیش تم یاد شاہن روز بے غم
 تہ چھو یو یار یار کسل چھا سنا لورہ

دُرُکِ نفسِ خواجه زادِ سِگره بازو
 و در آن تهِ لیل که آن آتش پان پاش
 و پخت گوشتِ لبو مُت نندره مَشو
 رقیبِ سیت در ایو یارِ چانوی
 و در آن گونا ناله دیوان های کیه گوم
 شمس نشسته و آنه و نوی کیا قن موی
 تمن دیون نهند محبت دُرُکِ خَلق
 سِوَن القَصَّة کیه تا حکم سلطان
 و دنی کیه کمرته کسی اکس پت
 کرک استاده یامنت کو طعنه نفس کتو
 جو انس گل زه کند ک زه سستی
 و چپان لاچاره گوشت بر نه پخت
 خدایا بے گنه چپس بنده چاکو
 لُک بے چاره کا کھٹس آتش کارا
 کله گوشه شکسته موی پریشان
 انخن دیوان مینر لاگت سر مره چمن
 بخش کت نیره کزل آتش نالی

رقیبِ سیت سیرت کت ناکو
 بخش پت آتش قطره پیوه چپس
 مینه و تخم خواجه محبت گویم کتوی
 مینه و ناله واره کرس روزنه بانو
 سیمیا نوی یار غما من ماره ماگوم
 به چپه ضایع رانگت در چپس بوی
 و در آن آتش سوز عالمه شور کیه گو
 چپه میا نوی زور آخر بوز آتش ناک
 تره همی چپس روز مزارین هنری کت
 جوانن لیک دشت ماره واه دتو
 جوانن ناله فریاد دتنه کبستی
 کرنا شمع سیت پت لیره گت
 نه زانک کیه مکه و تخم کر لاک
 لیکو منزه ننده بانو در او اک واره
 و چپان لشت یاره سندوی حال دتو
 سولش تل غرق گیمتر روپه سننر
 کمان بر دوش کزل کت نه حالی

سیه دیشاک ماتم جامه گندت
 کیران آسوزوره سیتی دوزخ را
 وزیر آسوز پادشاه بر دوشه کنه
 وزیر دوزخ شالم چهنه خبر
 پری لاگت سٹھاه دیدانه کرن
 یہ چھوی معشوق اسند چھویس بوہن
 بر موت چھوی بر دیمت سارالم
 کھت تہ پادشاہن دوزخ بریں
 نظر کرھی وچھان یہ دورہ دورے
 نظر کر کور چانی جامہ دت چاک
 وزیر دیتہ دن کیاہیت چھویہر
 چھوتے بوگیرہ مول چھوک کور مولی
 وزیر توره دیش چھوین راضی
 جوان تہ کاٹھ وائن شاد کرن
 کرس تہ پادشاہن پانہ شاماش
 ژہ کتھویہ عاشقاہ زیر زلات
 بوچھوی مول چانوی چھوک مہر نونہ

یوان تہ دارہ تہ غار زمندت
 خریدار سچن دیدار اوان
 وزیر دیتہ ماچھوی ژہ وئے
 چھہ درامتر نانہ نینا پیرہ خبر
 اشمع روی خرد پروانہ کرن
 تویے مادارہ پٹھ تل سسر جانن
 تہی ازیاوہ سندھی متونہ ماتم
 دس رٹ پند گڑھی ناش پیریں
 دیشوی مہر رٹی اذرات ژورے
 جوانس پیٹھ چھہ گہتر عاشق پاک
 غنیمت زان بدوے آسہ تقدیر
 کرونا اس یمن دیون پینہ والوی
 انک سہرت بودا نامفت قاضی
 سٹھاہ سامانہ لتش پوشاک پیرن
 نرن بہتر کرن نویسیر حاش
 تلک تہی پاک بازی ہند حلاوت
 مسلم حبانہ ہندوی خاصہ خاوند

تہ بوزت شاد سہیں لعل مر جان
 ز ران دم عاشق دوزن دلی پین
 رٹوی تم عاشق معشوق نالہ
 بھئی آس عاشق و معشوق پیشین

پری زان غیب سہیں پاک آمان
 و چچان آس مست پانچن اک پین
 ہر ان آس و آس تھن دوزن بر گلار
 تھئی آس شاہ عادل صاحب دین

عزل
 ہزاراں مر حبس بر جان محمود
 کہ گفت اب تھن سلطان محمود

لغشوق چاہن چھو دم معشوقہ میلنے
 مل آسوزہ تہ ہر اندے لائے
 عشق و دادوی ز لہجہ زائے
 پیدہ گوئی گز گز کھنڈا عشوقہ میانے
 تہ تہ نگہ لائے چاہے سیت
 شیخون کیاہ و نویش ہر زائے
 وں ہون رہی سہیں لائے
 چہاں شیراں پلاسے سیت
 عشق و دادوی لیلی ہورائے
 دیوانہ کہ تھن مجنوںہ سیاسے
 دوزان راہ سہیں چاہے سیت

میسلتو لعل مر جانے سیت
 میسلو لعل مر جانے سیت
 مہر و آری چاہے سیت
 عشق و دادوی فرما دے آسے
 کس تہ پیغام شیر تہ میلنے
 شیخی تراون چاہے سیت
 گھر ہی قدر علی زائے
 گلزار چہاں تہ ہر زائے
 خیر و آری چاہے سیت
 عشق و دادوی تھو و تھو
 فرماں پانوی تھو کہ تھو

کشمیری زبان کی دلچسپ اور کتابیں

پہلی قصہ - شہادت فرزندان - منطق الہیر - چار درویشی

۳۱ - امام مسلم ۴۲ - ۵ - فی جمعہ ۱۵

مجموعہ معجزات آنحضرت ۳ - خنجر عشق جواب - گلبدن

۱۰ - اصحاب غریبہ ۱۰ - جود عشق ۵ - ۶

شکر ریز جواب - حاتم نامہ کشمیری - قصہ گرہ ویش

گلرینہ ۸ - اول ۶ دوم ۵ - ۲

موسیقی کے غزلیات - آٹھ جہت - جنگ مختار - جنگ الہیر حمزہ ۱۲

۵ - فی ۲ - ۵ - ۵ - ۵ - ۲

۱۰ - قصہ فتانہ بی بی - شان نامہ کشمیری - بیگم گلشن کشمیری

۴ - ۴ - ۴ - ۴ - ۴ - ۴

۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰ - ۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
معلمًا للناس ولما كان من
الآيات العظام

